

2) Artykuł 30 ust. 4 i art. 39 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

należy dokonać korekt finansowych przewidzianych w tym art. 39 ust. 1, gdy przeniesienie obiektu będącego przedmiotem operacji inwestycyjnej współfinansowanej z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej stanowi znaczną modyfikację tej operacji w rozumieniu tego art. 30 ust. 4.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 16.8.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Gemeinde A/Finanzamt

(Sprawa C-344/22 ⁽¹⁾, Gemeinde A)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Świadczenie usług dokonywane odpłatnie – Podmioty prawa publicznego – Gmina pobierająca opłatę klimatyczną za udostępnianie obiektów uzdrowiskowych dostępnych dla każdego]

(2023/C 321/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gemeinde A

Strona pozwana: Finanzamt

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

udostępnienie obiektów uzdrowiskowych przez gminę nie stanowi „odpłatnego świadczenia usług” w rozumieniu tego przepisu, w sytuacji gdy gmina na podstawie statutu gminy pobiera od przebywających na jej terenie gości opłatę klimatyczną w określonej wysokości za każdy dzień pobytu, podczas gdy obowiązek uiszczenia tej opłaty jest związany nie z korzystaniem z tych obiektów, lecz z pobytem na terenie gminy, a obiekty te są swobodnie i nieodpłatnie dostępne dla każdego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 17.10.2022.